

til udarbejdelsen af lovforslaget, ligesom han takkede for teknisk bistand, som var ydet fra finansministeriets side. Den opgave, man havde sat sig, var vanskelig, og forslaget måtte opfattes som et forsøg, hvis enkeltheder kunne gøres til genstand for nærmere overvejelse i et udvalg. Ordføreren gav iøvrigt en indgående redegørelse for lovforslagets indhold og formål.

Finansministeren anså lovforslaget for så mangelfuldt og risikabelt, at det ikke kunne gennemføres i den foreliggende skikkelse. Han tvivlede i det hele taget om, at man kunne udforme et sådant forslag, uden at det kom til at rumme betydelige urimeligheder og uretfærdigheder; bl. a. ville finansieringen af opsparingspræmierne medføre, at de dårligere stillede kom til at yde tilskud til mennesker, der på forhånd havde mulighed for opsparing. Endvidere rummede kontrollen med ordningens gennemførelse et problem. Ministeren var dog villig til at deltage i forhandlinger om sagen i et udvalg.

Også fra anden side blev forskellige af lovforslagets enkeltheder kritiseret, samtidig med at flere af ordførerne — også udenfor forslagsstillernes kreds — gav udtryk for sympati med den tanke, der lå bag forslaget.

Det udvalg, som fik sagen til behandling, afgav ikke betænkning.

41. Forslag til lov om ekstraordinær arbejdsløshedsunderstøttelse samt om ophævelse af 26 ugers bestemmelsen m. m. (Af *Kaj Hansen, Ragnhild Andersen, Alfred Jensen, Aksel Larsen* og *Lynnerup Nielsen*). [A. sp. 6933].

Fremsat i *folketinget* $\frac{3}{5}$ (F. sp. 3998).

Lovforslaget havde følgende indhold:

§ 1. Til medlemmer af statsanerkendte arbejdsløshedskasser, der har opbrugt dageantallet for såvel vedtægtsmæssig understøttelse som hjælp fra fortsættelseskassen, ydes fortsat understøttelse, indtil understøttelsesret i arbejdsløshedskassen påny indtræder.

§ 2. I lovekendtgørelse nr. 153 af 25. marts 1947 om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. ophæves 26 og 39 ugers bestemmelsen.